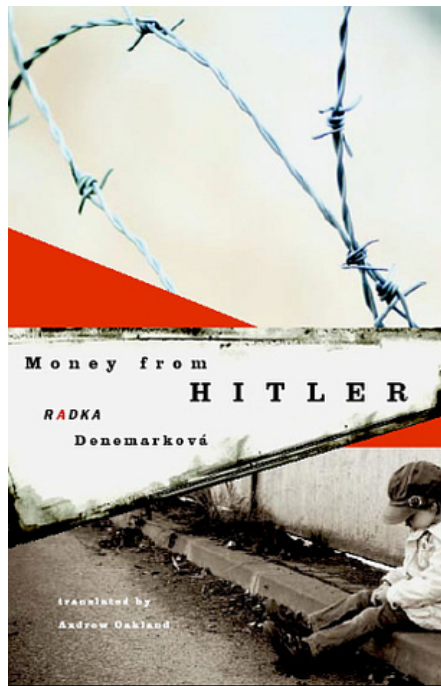

Money from Hitler

Radka Denemarková

[Download now](#)

[Read Online](#) ➔

Money from Hitler

Radka Denemarková

Money from Hitler Radka Denemarková

In sparkling, imaginative prose, celebrated Czech writer Radka Denemarkova depicts a world of absurdity and darkness. Money from Hitler tells the story of Gita Lauschmanova, who as a young girl in 1945 leaves a concentration camp as an orphan to face the stunning realization that there is in fact nowhere to return, and that the oppression and savagery of the holocaust are far from over. For Gita, living is no longer a question of right or wrong. It is purely a question of survival. Money from Hitler received the Czech Republic's prestigious Magnesia Litera award for Czech Literature in the prose category for 2007. It is now being made into a feature film.

Money from Hitler Details

Date : Published November 1st 2009 by Women's Press Literary (first published 2006)

ISBN : 9780889614772

Author : Radka Denemarková

Format : Paperback 252 pages

Genre : European Literature, Czech Literature, Fiction, Drama, War, World War II

 [Download Money from Hitler ...pdf](#)

 [Read Online Money from Hitler ...pdf](#)

Download and Read Free Online Money from Hitler Radka Denemarková

From Reader Review Money from Hitler for online ebook

Bára Tichavová says

Po delší době jsem si troufla zase na temnější knihu. Hořký příběh o osudu českých Němců, o lidské zaslepenosti, tuposti a nenávisti, která kvete v každé době. O vřecích, které odmítáme vidět. Zajímavý způsob, jakým hlavní hrdinka popisuje své prožívání vřcí, který mne ale nikdy obtěžoval, obraz monstra s obrovskou nafouklou hlavou.

Three O'Clock Press says

In sparkling, imaginative prose, celebrated Czech writer Radka Denemarkova depicts a world of absurdity and darkness. Money from Hitler tells the story of Gita Lauschmanova, who as a young girl in 1945 leaves a concentration camp as an orphan to face the stunning realization that there is in fact nowhere to return, and that the oppression and savagery of the holocaust are far from over. For Gita, living is no longer a question of right or wrong. It is purely a question of survival. Money from Hitler received the Czech Republic's prestigious Magnesia Litera award for Czech Literature in the prose category for 2007. It is now being made into a feature film.

Helena (Renchi King) says

Knjiga koja je ostavila najbolji dojam na mene ove godine, duboko me potresla i zavrtila mi kompas emocija na sve strane.
Denemarkova predivno nježnim i povijesno jednostavnim interpretiranjem pogađa moj "senzor za prepoznavanje" izuzetnog štiva.
Onog koji dugo pamtite. Onog zbog kojeg još dugo nakon pročitano želite istražiti geografski i povijesno segmente priče.
Ta priča je istinita. Dogodila se negdje, nekome, mnogima....
Ovdje ju prenosi Gita, djevojka od šesnaest godina, koja se nakon završenog rata vraća na svoje bogato imanje u češkom mjestu Puklice.
Povratak je šokantan. Obiteljska kuća više ne pripada njoj, njezinoj "neprijateljskoj, kolaboracionističkoj" obitelji, veći su je prisvojili poštene i vrijedni mještani.
"Zar je ne prepoznaju?" pita se Gita dok ponovo proživljava pakao najgnjusnijeg mučenja, prepuštena smrti u staroj dašari.
Dobra duša pomaže joj pomoći i ona bježi u slobodu, u novi život, gdje će strpljivo rekonstruirati svoju prošlost i vratiti se u osvetnički pohod, kojem će se svaki čitatelj pridružiti.
Ne propustajte čitanje ovog iznimnog mnogo nagrađivanog književnog dragulja.

Mila says

Devastatingly dark prose that had me in such a vice that forced me to read it in one sitting. I can only imagine how gorgeous it must be in its original Czech language version. Here's an example:

"Her belly swells and swells until she gives birth to a little machine gun, to a whole family of little, cold machine guns. They slip out of her like frozen steel snakes. Only in our hands and at her breasts do they thaw out; their shiny ammunition drips out of them. She could arm us with her offspring. We could defend ourselves with her yapping kiddies in our arms, swing them and rock them - rock-a-bye baby, in the treetop - and then I would stand toe to toe with the mightiest gangs. With a growing machine gun over my shoulder, with an evolving, mutating adolescent. I would confront them with their characteristic explosive bark."

I love that I could appreciate this inside joke even with my feeble Czech and German vocabulary: "These are from old Klein's family - I mean Maly's - I still get that mixed up."

Benzoe says

řtení až fyzicky bolestivé

Kristyna řerbová says

návraty..."...všechny ty přibřhy se staly. Pořád nevím pro?..."

"...vřdycky se mi zdálo, ře je mnohem třžší nashromáždit argumenty pro to, aby se řlovřk nezabil. Aby řil." (116)

"...povyřuju se nad nimi. Svřm utrpením. Ony za to nemřžou, ře nezařily hlad, ře nezřtly dvř lříce kopřivové polévky, ře neslyřely bosé hlasy zoufale se bránit sprchám, které považovaly za plynový děř?..." (166/7)

Cudeyo says

Un libro que se puede resumir en una palabra: angustia. Angustia porque no puedes sino darte cuenta de que somos el mismo perro con distinto collar.

La autora muestra a través de la historia de Gita que el final de una guerra no significa el final de las desgracias, del dolor y del dařo gratuito a los demás. La discriminación, la xenofobia, el odio a lo diferente y la envidia están vigentes en todo momento, aunque se cambie de bandera.

Un libro que deja huella, aunque sřlo sea para mostrarnos que como no cambiemos estamos condenados a repetir la misma historia.

Juan Jiménez García says

Radka Denemarková. Razones para morir

Radka Denemarková no empezó a escribir a una edad muy temprana (su primera novela la escribe en 2005, con treinta y seis años). Antes se había dedicada al teatro y antes aún a la enseñanza, pero, desde que decidió pasarse a la prosa, se ha hecho un importante hueco en las letras checas contemporáneas. No es que conozcamos mucho de ella (aunque resulte especialmente conmovedor saber que su primera obra era una biografía sobre Evald Schorm, cineasta tan personal como extraordinario), pero ciertamente este *El dinero de Hitler*, que ahora publica Galaxia Gutenberg, solo puede colocarla ahí, en una primera línea de algún desconocido frente.

Gita Lauschemannová tiene dieciséis años cuando, acabada la guerra y liberada del campo de concentración de Auschwitz, regresa a su pueblecito natal, Puklice. Su familia, checos alemanes judíos, era la propietaria de prácticamente todo el pueblo, y todos ellos han acabado muertos o desaparecidos, excepto ella y su hermano Adolf, del que también se espera su regreso, aunque no se sepa cuándo. Gita vive pues en el peor de los tiempos posibles: el peor tiempo para ser judía, en aquella Alemania nazi que había ocupado Checoslovaquia; el peor tiempo para ser checa, un motivo más para ser exterminada; el peor tiempo para ser alemana, tras el final de la guerra y la llegada del comunismo y otra historia. Cada una de estas cosas la condena de algún modo a la muerte. Y, de todas ellas, tiene que sobrevivir. Y sobrevive.

Pero sobrevivir es un simple acto, tras el que se esconden infinidad de pliegues y de resortes. Toda una historia. O toda una vida, por hablar en términos más manejables. Y lo cierto es que cuando llega en busca de su cama, con la única intención de esconderse entre las sábanas, se encuentra con Ladislav Stola? y unos cuantos más. Ladislav Stola? es un antiguo empleado de su padre. Ahora, junto esos otros más, han expropiado y se han repartido las propiedades de su padres por colaboradores nazis (sí, morir en un campo de concentración no te asegura nada). Ciertamente, han utilizado unos métodos algo dudosos, y ello solo puede llevar a intentar deshacerse de la mocosa. No lo logran, pero no porque no lo intentan, sino porque aún queda alguien capaz de apiadarse de ella.

Lejos de allí, el tiempo pasa y la vida también. Caen las dictaduras, los regímenes, los telones. Gita, ya abuela, regresa al pueblo. La memoria de sus padres ha sido restituida y ahora le toca a sus propiedades. Pero ella no quiere eso. No tiene nada que hacer allí. Solo quiere una estatua para su padre y un museo, aquel que siempre quiso él. Y sí, los tiempos han cambiado, e incluso las personas (ahora se encontrará con un Stola? hijo, además alcalde), pero eso no implica nada. Los mismos resentimientos, las mismas incomprensiones, las mismas bajezas, la misma crueldad. Se abrirá la caja de los vientos del pasado y de ella saldrán esos aires furiosos que arrasarán el presente.

Denemarková, con todos estos elementos, logra construir un relato tenso, angustioso por momentos y siempre interrogante. Razones tienen todos. La verdad, quién sabe, tal vez ninguno. Lo cierto es que el pasado, reciente o no tan reciente, es algo incomprensible pero que pesa insoportablemente sobre el presente, creando nuevos tiranos y nuevas víctimas. También nuevos lenguajes que hacen imposible la comunicación. El personaje de Gita se convierte así, con sus tres estigmas (uno para cada momento), en emblemático de un mundo que siempre está contra algo y rara vez a favor. Como si siempre necesitáramos a alguien a quién odiar o a quién perseguir. Pero qué vamos a contar varias décadas después...

Escrito para Détour.

Michael Eklund says

En brutal bok som blir bättre när man kommer in i den. Lyfter upp en aspekt man inte tänkt på/insett förut att de som förföljts av nazisterna för att de var judar, efter kriget kunde förföljas för att de var tyskar. Nazi-stämpeln användes brett och utan urskillning på nazismens egna offer.

Kniha Zlín says

Jedna z nejlepších knih, kterou jsem v poslední době četla. Autorka líčí utrpení německo-židovské rodiny ve válečné a poválečné době. Příběh lidí, kteří kvůli svému původu nikam nepatří, je neuvěřitelně poutavý, nervy drásající, místy drastický. Kniha by měla být povinným čtením pro střední školy. Málokomu se podařilo ukázat zřetelnost konkrétních spáchaných na lidech, kteří jsou pro systém nežádoucí tak, jako se to podařilo autorce. (Olga T.)

Táňa Sedláková says

Uff! To bolo čo za knihu? A prečo som ju vôbec čítala, keď to bolo miestami také útrpné? Odpoviem, ale asi iba trocha – užitočnosť pre čítateľa spočíva zrejme najmä v tom, že natočený svet z takejto strany v sebe nesie predpoklad radostnejších pohľadov a nádycho.

„Život jsem přežila přes síto. Bílou mouku jsem ignorovala a pod lupou sondovala jenom nečistou.“

Kniha označená takto - „Peníze od Hitlera: Letní mozaika - Radka Denemarková“. V nej zachytená životná stopa jedného človeka - Gity Lauschmanové - onálepkovanej Židovky, niekym Nemky, niekym Češky, ale dcéry a sestry (aj) nemecky hovoriacich, v rokoch narodených a žijúcich príbuzných, ktorá sa vrátila ako mladé dievča so skúsenosťami zbieranými v koncentračnom tábore a potom nič iné, „len“ ďalej žila svojmu kruto nechápavému okoliu.

Ja zase.. nechcela som nič iné, len pokračovať v čítaní, pretože čo nový význam, to nová zvedavosť. Lenže po pribúdajúcich slovách, vetách a odsekoch som sa proste opakovane zasekávala v nejakých pochybných čiernych dierach rodu homo sapiens. Čítať ďalej a predierať sa dopredu sa napriek zvedavosti nedalo. V týchto zásekoch som cítila zväčša premiešane asi takúto paletu emócií - poníženie, nechť, hnev, opovrhovanie, hanbu. Všetko veľmi intenzívne, len anilen náznak smútku nie a nie prísť. Smútok by totiž predpokladal nejaký typ zmierenia s tým, že je to vlastne celkom v pohode, že sa takýto život človeka tak blízko pri živote mojom mohol s tak veľkou pravdepodobnosťou odohrať. Lenže oljať to nebolo a nikdy nebude. A 70 rokov po vojne je asi najvyšší čas na oljať zasadnutie za rodinný stôl a otázky typu - Kam sa to presťahovala naša teta so svojim manželom po svadbe? Do koho prázdneho domu? A kam zmizli ľudia, ktorí v dome bývala doposiaľ? Akými spôsobmi ich deti teraz dožívajú svoje životy? A čo na to deti mojej tety?

A ide sa ešte ďalej, pretože Gita Lauschmanová nebola iba Židovka, iba Nemka, či iba Češka, rovnako ako NEBOLA ANI „IBA“ OBEŤ. Vlastne to bola dosť neznesiteľná postava, nielen zraňované nevinná. A tí, ktorí jej spôsobovali bolesti zase neboli „iba“ vinníkmi. Zároveň však ani doba nemôže byť považovaná za celoplošne vinnú, pretože čo stránka to jasnejší fakt, že sú to konkrétni ľudia, ktorí svojim jednaním

konkrétnu bolesť, poníženie, nechť, hnev, opovrhovanie a hanbu spôsobujú a šíria. Myslím si, že práve pre tento nešťastný moment celej knihy, to pocity vyšparkalo v zásekoch nevoľnosti z prešitého z hrotov mojich pŕc ten najšistejší kyslík na zajtra.

"Víte vy vůbec, kolik sil a sebezapření m? stojí ta moje laskavost? Vypřstovaná laskavost? Ta nekonečná zkouška, ten celoživotní experiment, jestli je možné, jestli to vůbec jde, chovat se lidsky? Mezi lidmi? Musíte hrát hry. Na výběr jich zas tolik není. Jinak si vás vyřhnou a odreagují se na vás. Protože jste laskavý. Laskavost se zaměňuje za slabost. Užila jsem se přžívát mezi podlostí každý den. Jako člověk utužuje tělo ranní sprškou studené vody." (Gita Lauschmanová)

Prečítajte si to. Je to napísané nevidane v porovnaní s tým, s čím som vzhľadom na rôzne kritéria doposiaľ stretla (pomaňované vtáča, veľký sešit, herta muller a čo ja viem čo ešte included).

Jitka says

Proč já nemžu být radši příznivce humoristické literatury a tu pořád takové drasťáky? V popisu drastických scén u mě zatím z ženských autorek vévodily Katja Kettu a Mo Hayder, ale nyní se Radka Denemarková dostává na pomyslné první místo. Bylo to kruté, bylo to surové, ale zároveň také poetické. Bohatý básnický jazyk mi vůbec nevadil, jen na zátku jsem si nemohla zvyknout na užívání předavných jmen před každým podstatným jménem (opravdu před každým!). Tematicky se nabízí srovnání s novější Hanou, ta je ale líbivější, masovější a přístupnější. Radka Denemarková perfektně vystihla atmosféru doby a lidskou omezenost a nevědomost. Charaktery byly naprosto živoucí, všechny ty vesnické drby jako bych viděla živě před sebou. Plný počet nedávám jen kvůli nadužívání některých symbolů stále dokola (okočka nebo hlava hlavní hrdinky narostlá do obřích rozměrů, kdykoli ji rozbolela).

Chinook says

This is a brutal read. Gita's tragedy doesn't end when she's released from a concentration camp. Instead, she's nearly killed for attempting to return home and she's attacked later in Prague. Then we she tried to have her family's reputation rehabilitated, the villagers, now living in her family's confiscated property, try to attack her again - first by trying to make all the horrible things that have happened to her out to be her own fault and later by stopping her from building a monument to her father.

So many stories of the Holocaust end at war's end. This book stands out for focusing more on Gita's attempts to survive her life after the war, in spite of continuing hatred. I found the lyrical writing style hard to follow, but it's an important book.

Patrik Kondáš says

od tohto dňa je Radka Denemarková mojou obľúbenou českou autorkou (okrem iného). :)

Chrissi says

I bought this book when I was in Prague after visiting the nearby fortress town of Terezin. Sometimes, the only Holocaust literature I come across deals with just that part of the history, not the implications for survivors once they were liberated. How does one go home and start to rebuild one's life? Gita tries to go home, but she does not exactly receive a warm welcome from the townspeople. After a series of terrible events that don't end with the war, Gita must forge ahead with a new life despite fresh and new tragedies, and when she tries to rectify the past some decades later, the lingering resentment and old wounds resurface when she returns to her hometown. It's a powerful novel, with beautiful, descriptive prose which reads like poetry, and it's a story of those who return after war and the scars that are still there, no matter what formal treaties say. Hauntingly well-done.
